

Sygn. akt V U 1649/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 stycznia 2014 roku

Sąd Okręgowy w Białymstoku

V Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Stanisław Stankiewicz

Protokolant: Bożena Radziusz

po rozpoznaniu w dniu 13 stycznia 2014 roku w Białymstoku

na rozprawie

sprawy B. R.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. o świadczenie przedemerytalne

na skutek odwołania B. R.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B.

z dnia 21 sierpnia 2013 roku

Nr (...)

zmienia zaskarżoną decyzję i przyznaje B. R. od 18 czerwca 2013 roku świadczenie przedemerytalne.

sygnatura akt 1649/13

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. decyzją z dnia 21 sierpnia 2013 r. odmówił B. R. prawa do świadczenia przedemerytalnego na podstawie ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r.

o świadczeniach przedemerytalnych (Dz. U. z 2013 r. poz. 170). Organ rentowy ustalił, że rozwiązanie umowy o pracę wnioskodawczyni z dniem 01 grudnia 2012 r. nastąpiło za wypowiedzeniem dokonany przez pracodawcę na podstawie art. 30 § 1 pkt 2 Kodeksu Pracy, a nie z przyczyn dotyczących zakładu pracy, w rozumieniu przepisów ustawy o promocji zatrudnienia.

Z powyższą decyzją nie zgodziła się wnioskodawczyni i wniosła odwołanie. Jej zdaniem rozwiązanie z nią stosunku pracy przez (...) C. nie może być traktowane inaczej jak rozwiązanie stosunku pracy z przyczyn niedotyczących pracowników.

ZUS w odpowiedzi na odwołanie wnosił o jego oddalenie podtrzymując argumentację z uzasadnienia decyzji.

Sąd Okręgowy ustalił i zważył co następuje:

Bezspornym w sprawie jest, że B. R. urodzona (...) legitymuje się uznanym przez organ rentowy okresem uprawniającym do emerytury wynoszącym 37 lat, 2 miesiące i 14 dni.

Ubezpieczona 18 czerwca 2012 r. zawarła z (...) Sp. z o. o. we W. umowę o pracę na czas określony od 21 czerwca 2012 r. do 21 czerwca 2013 r. B. R. w tym czasie wykonywała obowiązki kasjerki w oddziale (...) Banku S. A. Pracodawca 15 listopada 2012 r. rozwiązał umowę o pracę za wypowiedzeniem (art. 30 § 1 pkt 2 kp). Okres wypowiedzenia upłynął w dniu 01 grudnia 2012 r.

Od dnia 15 grudnia 2012 r. B. R. jest zarejestrowana w Powiatowym Urzędzie Pracy w B. jako osoba bezrobotna.

W okresie pobierania zasiłku dla bezrobotnych nie odmówiła bez uzasadnionej przyczyny przyjęcia propozycji odpowiedniego zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej.

W dniu 17 czerwca 2013 r. ubezpieczona wystąpiła do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z wnioskiem o przyznanie świadczenia przedemerytalnego, które decyzją z dnia 21 sierpnia 2013 r. nie zostało przyznane.

Zgodnie z art. 2 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r.

o świadczeniach przedemerytalnych prawo do świadczenia przedemerytalnego przysługuje osobie, która do dnia rozwiązania stosunku pracy z przyczyn dotyczących zakładu pracy, w rozumieniu przepisów ustawy o promocji zatrudnienia, w którym była zatrudniona przez okres nie krótszy niż 6 miesięcy, posiada okres uprawniający do emerytury, wynoszący co najmniej 35 lat dla kobiet i 40 lat dla mężczyzn.

Za okres uprawniający do emerytury, uważa się okres ustalony zgodnie z przepisami art. 5-9, art. 10 ust. 1 oraz art. 11 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2013 r. poz. 1440 ze zm.).

Świadczenie przedemerytalne przysługuje osobie po upływie co najmniej 6 miesięcy pobierania zasiłku dla bezrobotnych, o którym mowa w ustawie o promocji zatrudnienia, jeżeli osoba ta spełnia łącznie następujące warunki:

1) nadal jest zarejestrowana jako bezrobotna;

2) w okresie pobierania zasiłku dla bezrobotnych nie odmówiła bez uzasadnionej przyczyny przyjęcia propozycji odpowiedniego zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej, w rozumieniu ustawy o promocji zatrudnienia, albo zatrudnienia w ramach prac interwencyjnych lub robót publicznych;

3) złoży wniosek o przyznanie świadczenia przedemerytalnego w terminie nieprzekraczającym 30 dni od dnia wydania przez powiatowy urząd pracy dokumentu poświadczającego 6-miesięczny okres pobierania zasiłku dla bezrobotnych.

W myśl art. 2 ust. 1 pkt 29 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2013 r. poz. 674 ze zm.) ilekroć w ustawie jest mowa o przyczynach dotyczących zakładu pracy - oznacza to:

a) rozwiązanie stosunku pracy lub stosunku służbowego z przyczyn nie dotyczących pracowników, zgodnie z przepisami o szczególnych zasadach rozwiązywania z pracownikami stosunków pracy z przyczyn nie dotyczących pracowników lub zgodnie z przepisami ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. - Kodeks pracy, w przypadku rozwiązania stosunku pracy lub stosunku służbowego z tych przyczyn u pracodawcy zatrudniającego mniej niż 20 pracowników,

b) rozwiązanie stosunku pracy lub stosunku służbowego z powodu ogłoszenia upadłości pracodawcy, jego likwidacji lub likwidacji stanowiska pracy z przyczyn ekonomicznych, organizacyjnych, produkcyjnych albo technologicznych,

c) wygaśnięcie stosunku pracy lub stosunku służbowego w przypadku śmierci pracodawcy lub gdy odrębne przepisy przewidują wygaśnięcie stosunku pracy lub stosunku służbowego w wyniku przejścia zakładu pracy lub jego części na innego pracodawcę i niezaproponowania przez tego pracodawcę nowych warunków pracy i płacy,

d) rozwiązanie stosunku pracy przez pracownika na podstawie art. 55 § 1¹ kp z uwagi na ciężkie naruszenie podstawowych obowiązków wobec pracownika.

Umowa o pracę zawarta na czas określony łącząca B. R.

z (...) Sp. z o. o. we W. została rozwiązana przez oświadczenie pracodawcy z zachowaniem okresu wypowiedzenia. Wypowiedzenie umowy

o pracę na czas określony nie wymaga podania przyczyny wypowiedzenia. Ustawa o świadczeniach przedemerytalnych nie wyłącza spod zakresu jej obowiązywania osób zatrudnionych na podstawie umowy o pracę na czas określony. Sposób rozwiązania umowy o pracę z B. R. odpowiada więc sposobowi wskazanemu w art. 2 ust. 1 pkt 5 w/w ustawy, jednakże istota sporu sprowadzała się nie do oceny rodzaju umowy o pracę, a jedynie, co do przyczyny rozwiązania.

Celem ustalenia przyczyn wypowiedzenia umowy o pracę sąd przesłuchał świadków: M. P., A. C. i P. K..

Z analizy ich zeznań co jasno i precyzyjnie wynika, że faktyczną przyczyną rozwiązania umowy o pracę była likwidacja stanowiska pracy ubezpieczonej spowodowana redukcją zatrudnienia z przyczyn ekonomicznych. M. P. zeznała, że wnioskodawczyni pracowała jako kasjer i nawigator

w pełnym wymiarze czasu pracy. B. R. obsługiwała kasę tzn. przyjmowała wpłaty i dokonywała wypłat na rzecz A. Banku. Po ustaniu zatrudnienia wnioskodawczyni na jej miejsce nie została zatrudniona inna osoba. Została ograniczona ilość etatów. W Oddziale obowiązki B. R. przejął pracownik zatrudniony w A. Banku. Bank zmniejszył ilość pracowników z powodu odpływu klientów i usprawnienia działalności banku. Okoliczności te potwierdzili A. C. i P. K..

Zdaniem Sądu, niniejszy stan faktyczny należy rozpatrywać przez pryzmat art. 2 ust. 1 pkt 29 lit. b z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia. W tym wypadku bez znaczenia jest forma zakończenia zatrudnienia. Ważna jest przyczyna - jaką w niniejszej sprawie była likwidacja stanowiska.

Ubezpieczona spełnia wszystkie pozytywne przesłanki zawarte w art. 2 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o świadczeniach przedemerytalnych do świadczenia przedemerytalnego.

Mając powyższe na uwadze na mocy art. 477¹⁴ § 2 kpc orzeczono jak w sentencji wyroku.